

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄALEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka. Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 1. aprillil 1927. a.

VIII. aastakäik.

Tõstjad lähenevad olümpia vormile.

Üldine tasapind tunduvalt tõusnud, üksikud juba hiilgevormi saavutanud.

Ektravaliidu poolt pühapäeval korraldatud tõsteesivõistlused andsid uue kujukinnituse tõstjate arenevast progressist, ühtlasi ka sellest, et mingi ala õitseleviimiseks imerohtusid ja jalustrabavaid treeningumeetode tarvis ei lähegi, vaid ainult kavakindlat võistluste korraldamist, võistlemise võimaldamist kõigile, kuna selle najal juba ise tõuseb harjutuslust, edasipüüdmise tahe ja selle loomupäraste kõrvalnähtustena iseendast igasugused otstarbekohasemad tehnikad ja stiilid. Näide tõstjatega on selleks kõige kättesaadavam tõendus ja peaks suvehooajal teistegi alade kohta eeskujuks olema, just kergejõustikule eestkätt.

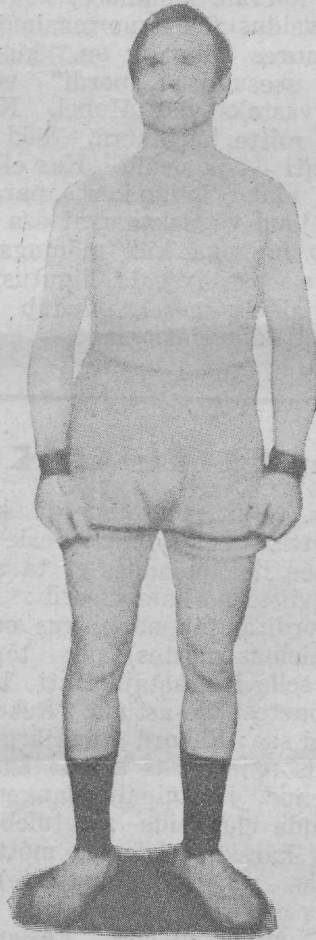
Võrreldgem vaid saavutusi. Esimestel v. s. Spordi poolt korraldatud tõstekatse võistlustel näitas Teitelbaum kolme tõstega 230 kg., nüüd 252,5 kg.; Miller

kg. temalt lähemas tulevikus võib järgneda.

Ka Noormäes valmib Haasi ja Rheinfranki võitja. Ta tõstab praegu keskkaalus, kuid üleliigne 5 naela on hõlbus tal maha võtta ja kergekaalu kohta on 305 kg. juba fenomenaalne. Seejuures ei ole 305 kg. veel mingi piir talle, vaid 310—315 kg. peaks senise harjutushoo jätkumisel tal iseendast järgnema.

Kask töötab hästi, kuid enam toore jõuga, ta tehnika vajaks veidi silumist, mida kergemate raskuste harjutamisega vast võib saavutada. Luiga on tehniliselt väga noobel, muidu aga poolraskekaalu jaoks veel füüsiliselt veidi nigel.

Suuremat edu näitasid esivõistlustel Kukk, Miller ja Teitelbaum. Kukk oli ainult üleliigse kahe naelaga poolraskekaa-

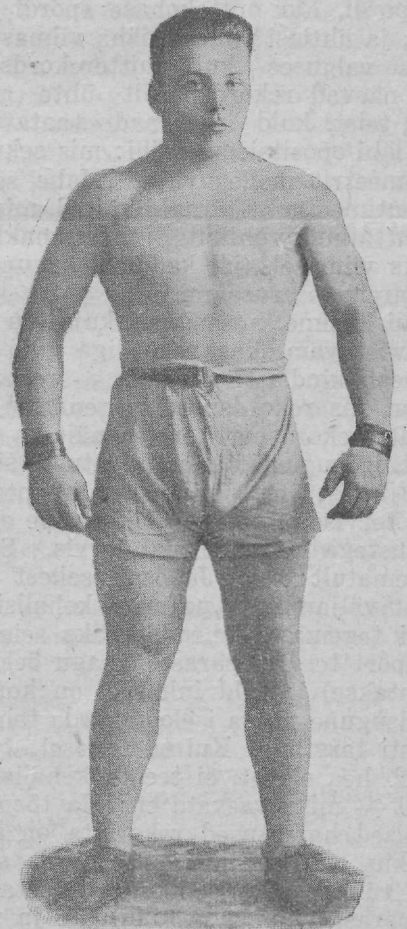
Voldemar Noormägi.

207,5 kg., nüüd 235 kg.; Tamthal 227,5 kg., nüüd 247,5 kg.; Raag 307,5 kg., nüüd 340 kg. jne. See on kolme kuuga pea kõigil 10% ümber, mis haruldaselt suur juurekasv. Puudub veel 10%, siis võivad üksikud mehed juba olümpiaadi loorberitega arvestama hakata.

Võistluste ekstraklassi moodustasid Noormägi, Raag, Kask, Luiga, kes töötasid juba suure virtuositeedi ja kontsentratsiooniga. Kõigist üllatavamat edu näitas seejuures Raag, kes praegu niisuguses hoos on, et ühtegi takistust ei näe tema jaoks enam olevat ja meie oludes seni nägematude raskuste rabamiseni võib jõuda. Nüüdne kogusumma oli tal 340 kg., kuid ei ole ühtki kahtlust, et 370

Kaljo Raag.

Olaf Luiga.

Oldagu tagasihoidlikum mõttevaesuse väljakraamimisega!

Praegusel kirjandusnädalal on mõnigi kirjanik ennast võrdlemisi väiklasena paista lasknud ja ennast kui inimest laiemas ringkonnas silmis labastanud. Seda kõige pealt küll Ed. Hubel, oma kirjutusega „Külvajaks“ nr. 13, kes nähtavasti arvab, et spordi, raadio ja kino materdamine peaks seltskonna silmis kirjanduse väärtust tõstma!

Olles siinkohal huvitatud sporti puutuvatest märkustest, ei saa tähendamata jätta, et Ed. Hubel sel alal otse imestamisväärne lihtsameelsusega tegutseb, ilma mingi vastutustunde jagamiseta oma väitlustele. On loomulik, et Ed. Hubel mingil kombel oma teadmistega mõne suurkirjanikuga (näit. Goethe) võistelda ei saa, anatoomia, füsioloogia piirkonnas ennast kodus ei tunne, kuid et ta ettekujutus niivõrd naiivne oleks, see enesepaljastus tundus ikkagi üllatusena.

Ed. Hubel kirjutab nimelt: „Igaüks ja iga rühm võtab enesele kitsa ala ja sellel sporditsedes viib ainult ühe muskligrupi täiuseni, teised võivad atrofeeruda või kiduneda. Hüppajal on tähtis ainult teatud jala- ja kintsumuskliite harjutamine. Tõstjal peajasjalikult käsivarte muskliite tugevus, jooksjal kops ja jalad.“

Armsad kaaskodanikud, kas olete näinud teie tõstjaid, kes käsivartega ainult tõstavad, hüppajaid, kes ainult kintsudega hüppavad jne.? Kas suudab seda keegi inimene uskuda, kes algkooli on lõpetanud? Vaevalt küll! Ja sarnane mees kirjutab psühholoogiliselt romaane!

Kuid edasi. Ed. Hubel kirjutab: „Mis võiks selle vastu põhimõttelikult olla, et iga inimene võimalust mööda ujub, ketast

loobib, ronib, jookseb, hüppab, oda viskab, vehkleb, jalgpalli lööb, turnib ja minu pärast kas või raskusi kisub, rebib, vajutab ja surub! Teeb oma motsiooni ja läheb töö juure, sööma või magama, unustades kehalise tarviduse rahuldamise, nagu unustame käte pesemise kohe pärast pesemist.“

Tähendab Ed. Hubel peab loomuvastaseks, et inimene täie kontsentratsiooniga spordiks, teatud hingelised emotsioonid tal tekiksid, sportimise najal enesedistsipliin areneks, ilmavaade muutuks. Ed. Hubel soovib, et inimene heidaks ketast samasuguse ükskõiksusega nagu ta suitukoni nurka heidab, automaatselt, ilma ühegi seesmise tarviduseta ja ilma ühegi tunduvama rahulduseta. See on, Hubel eitab füüsilistes liigutustes hingelisevaimlist koostööd, peab seda ebasoovitavaks.

Kuid kas see ei ole just amerikanism, taylorism, mida Hubel ise kõige ägedamalt hukka mõistab? Masin-inimene, inimene-automaat!

Jättes kõrvale küsimuse, kas sarnane tegevuseavaldus üldse normaalmõistulise inimese juures võimalik on, küsin ma, mis oleks seesuguse „spordi“ eesmärk? „Tervis“, vastaks vist Hubel. Kuidervis ei ole mitte lõngakera, lööd teatud keerul lahti — ja venib. Kas ei tea Ed. Hubel, et näit. haigustest paranemisel just tahtejõud väga kaaluvat osa mängib. Arst võib haigega küll mõningaid ravi- võimlemise passiivseid liigutusi teha, kuid kui haigel enesel puudub huvi, ei tule temast ikka elulooma.

Rekordspordi kaitseks!

Sagedasti on avaldatud põlgust rekordspordi, kui mittekohase spordi kuju vastu, ja ühtlasi püütud näha viimast halvemas valguses kui mitterekordspordi. Ühed näevad rekordspordil ühte pahet, teised teist, kuid mõlemad vaatavad ta peale läbi opositsiooni prilli: mis sekundit, tsentimeetrit meile vaja. Maha sekund ja tsentimeeter! Säärased väited, mis aset leiavad ainult võhikute juures, hakkavad õnneks viimasel ajal kaduma, ruumi andes paremale arusaamisele.

Kui küsime, missugusel kujul on sport vastuvõetavam, kas rekordiga või ilma, siis peab kindlasti vastama — rekordiga. Mis on siis rekordspordi paremus?

Mitterekordspordi, nagu näiteks võimlemist, igasuguseid kehaharjutuste süsteeme, ujumist jne. harrastatakse peajasjalikult tervise otstarbel. Liikumine on elu, liigutustega hoitakse alal tervis. See on kahtlematult tõsi. Ja osalt sellest seisukohast väljamõeldud peamegi kehalisi harjutusi tegema. Täheleb, üks seisukoht on: sport tervise pärast (nagu öelda armastatakse). Kuid inimesel on kord juba niisugune piitsa iseloom, seda teha mis hädasti tarviline: Kui ta enesel tervise tunneb hea olevat, ei tee ta kehalisi harjutusi — miks vaevata end. Ja tõepoolest kehalised harjutused rekordita on sarnased, kus end sundima peab, kuna sellega vaim tulpivasse seisukorda asetatakse. Sellepärast vaja leida liigutuste ja vaimu vahel parem side, või teiste sõnadega, tarvis leida spordi kuju, mis vaimule karas-

tust tooks. Niisugune spordi kuju on ainult sport — rekordiga. Peale selle on rekordil see hea omadus, et ta sportlast tema eluviisides kontroleerib: Kui on sport rekordita, tähendab, kus on arenemisele (laiemas mõttes) piir tõmmatud, seal võib selle harrastaja tihti korraliku eluviisi nõuetest üle astuda. Rekordi juures seda ei saa: Rekord (tagajärg) on kui peegel, mis näitab kas keegi kvalitatiivselt langenud, ja kuipalju langenud on. Korralikkude eluviiside all tuleb mõista kõigepealt karskust laiemas mõttes. Nii siis, teiseks rekordi (tagajärje) heaks omaduseks on, et ta sportlast nii kergesti „üle käte“ minna ei lase. Eespool tarvitasin sõna „sport“ ka rekordita liigutuste juures. Kuid tõeliselt ei saa sport rekordita ollagi: Kui keegi näiteks ujub selle mõttega, et tervist alal hoida, siis pole ta sportlane, ja see toiming polegi sisuliselt sport, vaid tervise alahoidmise või parandamise sihiga tehtud liigutused. Nii kuuluks need liigutused enim arstirohu mõiste, kui spordi alla. Kui aga keegi ujub selleks, et kehalist võimsust tõsta, mille lõpusiht on rekord (tagajärg), a i n u l t siis on ta sportlane. See on analoogiliselt maksev iga spordiala kohta. Täheleb, sportlase all tuleb mõista seda, kelle juures sportlised liigutused rekordi pärast sünnivad. Nii on juba paratamatult sport mõeldav rekordiga, ja ta saab olla a i n u l t rekordi pärast.

Rekordspordist hoiab ise end ülal, ta baseerub tugevale alusele, seda näitab juba

üleilmiline spordiliikumine. See tuleb sellest, et nimetatud spordi kuju on vastu võetav naudingutõttu harrastajale, nagu eelpool tähendatud, kuid ta pakub ka vaatatajale naudingut. Selle vaimlise naudingutõttu põhjus peitub spordiharrastaja juures rekordis (tagajärjes), see on, tiivustab teda ikka ja ikka parema tagajärje kättesaamisele. Et aga tagajärg ainult treeningu läbi võib tõusta, treening on aga liigutus — liigutus omakorda tervise allikas, siis viiakse sportlane niisugusesse seisukorda, kus ta vaimliselt kosutava liigutuse osaliseks saab.

Rekordspordilane on kehaliselt (tervisliselt) olemuselt ideaal, millise üles seab see, kes harjutab tervise otstarbel: sest rekordspordilane on mõeldav ainult täiesti tervetele, kuna see spordi kuju kehaliste defektidega isikuile ei kõlba. Kehaliste puuduste all tuleb mõista mitte üksnes väliseid, vaid ka seesmisi puudusi, nagu nõrgad kopsud, haige süda, ühe sõnaga, jõuetu organism. Ja just siit inimeste liigist tulebki otsida rekordspordi vastaseid. See on ka arusaadav, mis võib rekordspordilane, kus kehalist täiust nõutakse, ühele mitterekordspordilane, või vähe kehaliste liigutustega tegemist teinud isikule pakkuda? Asjaoluks, mis teatud liigi inimesi opositsiooni jalale seab, on rekordspordi, ja sellega kaasas käivate nähete mitetundmine. Rekordspordi väärtusest on juba nimetatud, et ta ei lase sportlast korraliku eluviisi piirist välja langeda. Teiseks on ta tähtsus tahtejõu kasvatuses. Mainitud spordi kuju juures on tagajärg vaeva ja hoole vili. Vahel ebaõnnestub mõnigi ala, kuid see ei kohuta sportlast. Edasi! ja võit peab tulema. Just raskusi ja takistusi võitma õpetab rekordspordilane.

Mõned näevad rekordspordis tervise rikkujat, kuid see väide on ainult mõne üksiku näite najal põhjendatud, ta pole maksev üldsuse kohta. Korraliku treeningu ja võistlemise juures on vigastamise võimalusi õieti vähe. Et liigtreening korraliku eluviisi juures tervise rikkeid esile tooks, pole õige. Päämine nõue, mis tervise suhtes siin üles seatakse, on karskus, eriti hoidumine alkoholist, mis organismi nõrgestab. Ilu seisukohalt ei saa rekordspordile midagi ette heita. Olen kuulnud väiteid, et pingutus, mis avaldub sportlase juures, pole esteetiliselt nauditav. Ent ilu on liig lai mõiste, ta pole piiritletud: mis ühele ilus, see teisele inetu. Kuid siin peab just seda alla kriipsutama, et see on pinnapealsus, kui vaadatakse asja ainult väliselt. Vaatame näiteks 100 mtr. lõpus jooksjaid, või kaugushüppe hoo-võtjat, siis peegeldub tema näol tema hing. See on seesmine jõud, mis avaldub kindlas tahtes — võita. Kui joostakse pingutusega, siis on see ilusam kui vastupidi. Nii et siin ei saa arvestada pinnapealsust, vaid peab tungima sportlase hinge. Seal peitub ilu. Just see tahtejõud on ilu. Teiseks, mida parem saavutus, seda ilusam ta on. Kui keegi hüppab neli meetrit teivast, teine aga kaks, siis on esimene hüpe ilusam. Olümpiaadi 100 mtr. jooks on kahtlemata ilusam, kui jooks näiteks 13 sekundiga. Nii et sportlane tagajärje suurendamisega taotleb ka ilu probleemi.

Kokkuvõttes pakub rekordspordilane harrastajale kui ka vaatatajale naudingut kaudu vaimlist kosutust. Ja selles peitub tema kindel alus, mida ei murra ükski jõud.

Soome ei võta osa olümpiaadist.

Soome olümpia komitee on otsustanud Amsterdami olümpiaadist mitte osa võtta. Oma otsust motiveerib komitee järgmiselt: 1. Praegune olümpiaadi programm ignoreerib mõningaid spordialasid, mille vastu Soomel eriline huvi; 2. Soome tahab enam süveneda seesmisele sporditööle riigis; 3. Suured reisikulud ei paku vastaval määral tulusid.

Käsipalli finaaliid.

Pühapäeval peetud käsipallivõistlused olid mitmeski suhtes üllatuslikud. Kõigepealt küll Kalev-Spordi kohtamine korvpallis, kus Sport Kalevile 20:34 (13:16) kapituleerima pidi.

Naiste võrkpallis lõi Kalev ÜENÜTO't 2:1 (4:15, 15:11, 15:11) ja naiste korvpallis ÜENÜTO Makkabit 12:5 (2:5).

Toetust Soome spordiliikumisele.

Soome haridusministeerium on määranud käesolevaks aastaks järgmisi toetusi:

- Soome võimlemise- ja spordiliidule — 300.000 Smk.;
Töölispordiliidule — 250.000;
Töölispordiliidule rahvusvaheliste talivõistluste korraldamiseks — 150.000;
Soome võimlemise- ja spordiliidule võimlemisõpetajate ettevalmistamiseks — 100.000;
Soome palliliidule rahvusvahelise jalgpallikongressi korraldamiseks — 60.000;
Soome naiste kehalise kasvatuse liidule — 55.000;
Rootsi spordiliidule Soomes — 40.000;
Soome ujumislidule — 26.000;
Soome palliliidule — 20.000;
Rootsi suusaliidule Soomes — 18.000;
Rootsi naisspordiliidule Soomes — 15.000;
Noortemeeste kristlikule ühingule 7.000;
Soome poksiliidule — 6.000;
Akadeemilisele spordiliidule — 5.000;
Kurtummade spordiliidule — 5.000;
Soome sõudeliidule — 4.000;
Soome keskkoolide spordiliidule — 4.000;
Tampere võimla osatühisusele — 3.000;
Karjala naiste võimla osatühisusele — 3.000;
Spordi- ja võimlemislaudkonnale haridusministeeriumi juures — 24.000.

Inglise karika poolfinaaliid

jalgpallis peeti 26. märtsil Londonis Stamford Bridge'i väljal. Neil kohtas Arsenal Southamptoniga 2:1 ja Cardiff City Reading'iga (2-sest liigast) 3:0. Mõlemad finalistid Arsenali ja Cardiff kohtavad karika finaaliiks 23. apr. Wembley stadionil.

Poolfinaalis jälgis esimest matshi 70.000 ja teist 40.000 pealtvaatajat. Üle 30.000 inimese oli erarongidega kohale sõitnud.

F. C. Penarol.

tänavune Uruguai jalgpallimeister, teeb Euroopas pikema jalgpalliturnee. 26-liikmeline meeskond maandus 27. märtsil Geenuas. Penarol lõi teatavasti Uruguai esivõistlustel Euroopas kuulsa Club Nacional Montevideoest 3:1 ja tema ridades esinev keskpoolkaitsja neeger Silva jätvat Andrade kaugelt varju. Esimene võistlus on Penarolil 3. aprillil Viinis Admira vastu.

H. Markovitsch

Viru tän. 15. Tallinn, kõnetr. 26-52.

Kõige suurem valik väärtuslike asju spordi- aafindadeks.

— Praaga Slavia — Budapesti UTE mängisid Praagas 1:1, Zidenice, Brünn — Austria, Viin, 5:3 ja Praaga Sparta — Viktooria Zizkov 5:2.

— München — Berni jalgpalli linnavõistlus, mis pühapäeval Bernis 6000 pealtvaataja ees aset leidis, andis münchenlastele võidu 4:3 (1:1).

Tõsteesivõistlused.

(1. lhk. järg.)

lus, nii et teda keskkaalumehe ja olümpia kandidaadina võib vaadelda. Ka on Millerist ootamatult Kasele konkurent tõusnud. Värske meister Teitelbaum on intelligent tõstja ja omab tehnilisteks finessideks harukordset taipu. Ainult füüsiliselt jällegi veidi nigel.

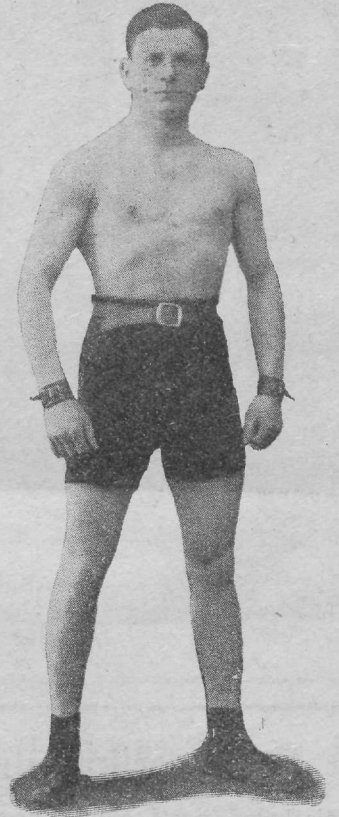
Puudulikuma ala meie tõstjatel on surumine, milles ainult mõned üksikud, Noormägi, Kukk, Teitelbaum, rahuldavat tehnikat näitavad. Teistel lonkab ta kõigil. Surumist peab rohkem harjutatama, muidu ei saa temast asja.

Üldiselt näib, et meie tõstesport on murranguajast üle jõudnud. Mõned vanemad meistrid on sellest paratamatult eemale jäänud, kuid noortest on neile juba väärilised asetäitjad võrsunud. Võib loota, et olümpiaadi tõstemeeskond väga tugevaks kujuneb, tugevamaks isegi, kui ta seda Pariisis oli ja meeskonda pääsemiseks (kaks igas kaalus) omavahel väga tugev konkurents meestel võib tõusta.

Nimed, kelle vahel praeguste andmete järel valik võib tulla, oleksid: sulgkaal — Kask, Vanaaseme, Miller, Rihmann, Kõiv; kergekaal — Noormägi, Teitelbaum, Puskar, Kiisk, Liibusk, Tamthal; keskkaal — Neuland, Kikas, Kukk, Lepik; poolraske-

(70—75—100); 4. Rihmann, Kalev, 242,5 kg. (72,5—75—95).

Keskkaal — 1. Noormägi, Narva Võitleja, 305 kg. (85—97,5—122,5); 2.

Rubin Teitelbaum.

Lepik, Kalev, 262,5 kg. (82,5—80—100); 3. Roos, Sport, 237,5 kg. (72,5—70—95); 4. Mäll, Kalev, 230 kg. (65—70—95).

Poolraskekaal — 1. Luiga, Kalev, 297,5 kg. (92,5—80—125); 2. Kukk, Tartu Kalev, 287,5 kg. (85—85—117,5); 3. Vaakmann, Narva Võitleja, 257,5 kg. (75—80—102,5); 4. Grüner, Kalev, 235 kg. (75—60—100).

Raskekaal — 1. Raag, Sport, 340 kg. (105—95—140); 2. Luhaäär, Sport, 310 kg. (100—85—125); 3. Kaltmann, Sport, 270 kg. (77,5—82,5—110).

Noormägi püstitas keskkaalus kahega surumises uue Eesti rekordi 97,5 kg. (end. ka tema 96 kg.) kuna Luiga oma nimel seisvat rekordi kahega tõukes, samuti Raag Luhaääre kahega rebimise rekordi kordasid.

Seltsidest tuli võitjaks Sport 12 punktiga Kalevi 6, Narva Võitleja ja Tartu Kalevi 4, Sindi Kalju 3 ja Viljandi spordiklubi 1 punkti ees.

Eesti esivõistlused raskejõustikus, tõstmise, maadlus, poks, andsid kokkuvõttes järgmise seltside vahekorra: 1. Sport 51 punkti, 2. Kalev 28 p., 3. Tartu Kalev 26 p., 4. Narva Võitleja 4 p., 5. Sindi Kalju 3 p., 6. Viljandi spordiklubi 1 p.

WAC, Wiener Athletic Club, võistles Budapestis Ungariaga ja sai sellelt ladusalt 0:3 (0:1) lüüa. Ungari meeskonnas oli üle hulga aja Orth päevakangelane.

Wacker, Viin, tegi reisi Belgradi, kus ta Belgradi Sp. K. pidi 2:3 (1:2) alla vanduma.

Gradjanski, Jugoslaavia tuntud jalgpallituus, kaotas Egiptuses Aleksandria koondusele 2:3 (1:3). Kordamismatshil sai Gradjanski viigi 1:1.

Sparta mängis Tšehhoslovakkia meistri võistlusel Vrsovice'ga 2:2 (1:0). Slavia mängis Viktoria — Zizkoviga 3:3 (2:1).

— Budapesti FTC — Praaga DFC võistlesid Budapestis 3:1, Nemzeti — Bastya 0:0, Hungaria — Kispesti 1:0.

Aleksander Kask.

kaal — Luiga, Hallap, Mändmets, Vaakmann; raskekaal — Raag, Luhaäär, Tammer ja Neumann.

Võistluste tagajärjed esivõistlustel olid:

Sulgkaal — 1. Kask, Sindi Kalju, 252,5 kg. (kahega rebimine 77,5 kg., kahega surumine 75 kg., kahega tõuge 100 kg.); 2. Miller, Tartu Kalev, 235 kg. (70—65—100); 3. Simmer, Kalev, 202,5 kg. (62,5—60—80); 4. Pärn, Sport, 195 kg. (60—60—75).

Kergekaal — 1. Teitelbaum, Sport, 252,5 kg. (75—77,5—100); 2. Tamthal, Sport, 247,5 kg. (77,5—70—100); 3. Puskar, Viljandi maleva spordiklubi, 245 kg.

Üksikuid faase Edvin Vide jooksustiliist.

Ameerika ülikoolide siseesivõistlused.

Esivõistlused peeti New Yorgis märtsikuu esimestel päevadel. Harvard, läinudaastane võitja, päris võidu tänavugi, kuid võistlus oli tervel liinil palju tasavägisem ja tulisem kui läinud aastal.

Sisevõistlused teevad mehi palju enam närviliseks kui välisvõistlused, mis on olnud sellest, et kiir- ja tõkkejooksud peetakse väga lühidatel maadel ja jooksjad ei tunne ennast puupõrandal sedavõrd kindlana kui väljas söerajal. Ameerika üliõpilased on siiski võistlustega suuresti vilunud ja ei pane pahaks kui kaotavad. On küllalt mehi, kes nende kohta täidavad.

Esivõistlustelgi juhtus palju ebaõnnestusi. Teivashüppes murdus Burbank'il (Harvard) teivas 340 sm. sooritamisel ja ta tegi õhus kummalise kukerpalli. Mees on muidu 4 mtr. hüppaja, kuid ei pääsnud nüüd kõrgemale kui 3.60. Teine õnnetus juhtus tõkkejooksus, kus Ballantyne viimasel tõkkel raskesti ninali kukkus. Kuulitõukes jäid paljud 14 mtr. mehed 13 mtr. peale.

Teivashüppes tarvitati nüüd samu tehnikaid nagu kõrgushüppeski. Põikpuu asetamine 4 mtr. kõrgusele on sel kombel väga tülikas ja ei taha seal kuidagi seista. Välisvõistlustel teeb see igatahes veel rohkem tüli. Teivashüppes ei peaks õieti see moodus tarvitamist leidma, kuna seal sarnast rullimist karta ei ole, nagu seda Osborne kõrgushüppes tegi.

Carr, kes on olnud tänavuse talve parim mees, ei pääsnud üle 4.20-st, kuigi ta paarkümmend sentimeetrit põikpuust kõrgemale tõusis. Käed tõid mehel lati ikka maha. Carri tagajärjeks jäi 4.12. Sama kõrguse sooritas ka Bradley. Kolmandaks tuli Sturdy 3.88,6. Järgmised 6 meest hüppasid 3.66.

Kõrgushüpe oli Ameerika olude kohta nõrk. See on tingitud sellest, et kõik Ida-Ameerika parimad kõrgushüppajad on juba ülikoolidest lahkunud ja edustavad nüüd spordiselt. Esimene auhind

läks 1.85-ga, mida T. Maynard saavutas. Teised jäid 1.80 peale.

Miili jooks võideti napilt alla 4.20. Võitjaks tuli üliõpilaskonna murdmaameister W. J. Cox ajaga 4.18,6. Cox kuulub muuseas ka Ameerika olümpiameeskonda Pariisis. Teiseks tuli läinudaastane meister Haggerty, 10 yardi järel. Teised jäid 30 yardi maha.

2 miili jooksu võitis noor Benson ajaga 9.37. Võistlus oli algusest saadik ühejõuline ja viimane veerand vast otsustas võitja.

70 yardi võitis Al Miller kindlalt 7,2. Teine Hussey, kolmas Folwell.

75 yardi tõkkejooksu (kõrged tõkked) võitis ilmameister M. Wells ajaga 9,0. Kõva võistlus.

Kuulitõuge andis — 1. Lambert 14,22, 2. Adelman 14,12, 3. Anderson 13,67.

Kaugushüppe võitis hea tagajärjega Bates 7,03,5. Teine Mathias 6,98, kolmas Shevlin 6,85.

35 ingl. naelalist heiteraskust paiskas Wright 15,55. Ide heitis 15,50 ja Cohen 14,80.

1 miili teatejooksus pani Syracuse'i meeskond uue üliõpilaskordide 3.21,4. Võistlus oli väga pinev, eriti äratas tähelepanu Syracuse'i ankrumees neeger Cooke, läinud aasta meister 440 yardis. Must kogu lendas kui lummutus rajal ja ainult valge hammasrida säras pärlitena juubeldavatele mustanahalistele. Cooke on kehahituselt võrdlematult tugev, otse herkuleslik, kuid ka kiirust on tal küllalt. Cooke on kindlaim Ameerika olümpia lootusi.

Punktid jagunesid ülikoolide vahel järgmiselt: Harvard 23, Cornell 21, Yale 20.

— R. Loo tuli Lahdes peetud maadlusvõistlustel raskekaalus esimeseks, võites muu seas ka tubli A. Sihvola seljavõiduga.

Kolm ilmarekordi korraga.

17. märtsil purustas Edvin Vide New Yorgis kolm Paavo Nurmi siseilmarekordi. Vide, kes vast oli Hahnilt 1 miilil lüüa saanud, ei olnud kõige paremas vormis enne jooksu. Tee oli kiviõva ja väga halb.

Mingist nimetamisväärsest konkurentist ei olnud juttugi. Jooksta tuli 3000 meetriks 21 ringi. Tempo kujunes siiski vastu ootusi „mõrtsukalikuks“. 1500 mtr. märgiti 4.08,8, inglise miil 4.28,2. 1¼ miilil (2820 mtr.) oli aeg 7.53,2, mis selle ala ilmarekord, kuna Nurmi oma oli olnud 7.55,4.

3000 mtr. märgist möödus Vide kõva spurdiga 8.22,2, mis 4,2 sek. parem Nurmi siseilmarekordist ja 1,8 sek. halvem Nurmi välisilmarekordist. Vide jatkas veel 17 mtr. jooksu peale 3000 mtr., kus 1¼ inglise miili ajaks märgiti 8.25,6. Nurmi ilmarekord oli olnud 8.29,0.

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

Soovitab kõiksugu spordi-
abinõusid parimatest
kodu- ja väjamaa
tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.

Praaga — Viin 2:1.

(E. Spordilehe erikirjasaatjalt Praagas.)

21. märtsil peeti Praagas 15.000 pealtvaataja ees jalgpalli linnavõistlus Praaga-Viin. Mäng ei olnud erilisel väljapaistev, kuid pakkus üldiselt kena sporti.

Koosseisud mänguks olid: Praaga: Staplik; Burger — Seifert; Popp — Pleticha — Mikse; Podrazil — Soltys — Capek — Hajny — Jelinek. Viin: Köhler; Becher — Schrameiss; Braun — Bilek — Nausch; Weiss — Juranič — Rappau — Jizda — Runge.

Peale osa esimesest poolajast, kus Viini meeskond domineeris, oli mäng täiesti lahtine. Praaga meeskond ei jätnud eriti head muljet, mis eriti edurivi kohta maksev on, kus kokkusead lonkas. Ta ei täitnud oma lootusi. Ka Viini meeskonna kohta võib sedasama öelda, ehk küll see rohkem huvi kombinatsioonide vastu tundis, kui Praaga oma. Viinlased näitasid kena kohavõtmist ja peamängu, ka oli nende start parem praagalastest. Et nad siiski võitu ei suutnud ära viia, tuleb Praaga kaitse teeneks lugeda.

Praaga mängijatest peab eeskätt Seifferti nimetama, kes oli kiire, tehniliselt kõrgel ja näitas ühtlasi head löögikindlust. Temale sekundeeris kenalt noor spartalane Burger, kes oma tuleproovi internatsionaalina hästi sooritas. Ka Staplikule langeb võidust lõviosa, kes suure kindlusega raskeid palle püüdis, hoides kinni ka platseeritud penalty.

Võidetud poolelt meeldis eriti Köhler väravas, kes imponeerivalt kõrgeid palle püüdis. Kaitsjad olid kindlad, iseäranis Schrameiss, kel väga terav start. Poolkaitse oli kaunis hea ja näitas kena kohavõtmist ja peamängu. Viini edurivist, mis oli parem Praaga omast, paistis välja Juranič.

Vahekohtunik Gerö, Ungari, oli nõrk.

Esimese värava lõi Capek 42. min. Pleticha — Soltys — Capek kombinatsioonist. 62. min. lööb Juranič lati alla, mida Staplik vist välja jooksmisega oleks saanud päästa. 1:1. Minuti pärast on Becheril „käsi“ ja Pleticha lööb 25 meetri pealt pehme löögiga palli värava vasakusse nurka. 2:1. Juraniči penalty püüab Staplik. Varsti raugneb tempo, kuid lõpuminutitel on Praaga kaitse.

Muidu on tähendada, et Tallinna väikeseltside väravavaht Hermann Meierthal Spartas edusamme teeb. Ta on nüüd Hochmanni järgmine väravavaht, kuna Kaliba läinud laupäeval vigastada sai ja pikemaks mängust peab eemale jääma. Meierthal mängib 2. professionaal meeskonnas ja temaga ollakse väga rahul. Tshhehi leht tõi viimast mängust tema pildi ja kiidab hea töö eest. Tal on kaks korda nädalas treening kõigi kuulsaate profidega.

Kohtasin Kadat peale hiilgevõitu Viinis. Mäletas muuseas Pariisist saadik ka Eesti poissa, kes talle kui haruldaselt lubav materjal oli meele jäänud. Lubas lähemal ajal E. Spordilehele ühe artikli jalgpallist kirjutada.

Sammy Brisk.

All-American Athletic Team.

Ameerika spordiliidu sekretäril Frederick W. Rubeni'il on kombeks iga aasta lõpul moodunud hooaja saavutuste põhjal kokku seada Ameerika esitusmeeskonna nimestik, kes koosnedes kõigi alade parimatest meestest, Ameerikast võiks tarbekorral rahvusvahelises konkurentsis esitada. Läänud aasta saavutuste põhjal kokku seatud nimestik on järgmine: 100 yardi — Charles Paddock, 220 yardi — Roland Locke, 440 yardi — Kenneth Kennedy, 880 yardi — Alva Martin, 1 miil — Lloyd Hahn, 6 miili — Philipp Osif, 10 miili — Willie Ritola, steeplechase ja murdmaa — Willie Ritola, maraton — Clarence De Mar, 120 yardi tõkkeid — Leighton Dye, 440 yardi tõkkeid — Morgan Taylor, kõrgus — Harold Osborne, kaugus — de Hart Hubbard, teivas — Paul Harrington, kolmik — Levi Casey, kuul — Herbert Schwarze, raskus — Mac Donald, vasar — Mc Grath, ketas — Clarence Houser, oda — John Kuck, viievõistlus — Anthony Woodstroff ja kümnevõistlus — Harold Osborne.

— 2.48,0 ujusid üheaegselt 200 mtr. rinnuli Rademacher Magdeburgis ja Spence New-Yorgis, mis mõlematelt ilmarekordi tähendab.

— Club Nacional Montevideo, ilmakuulus Uruguai jalgpallimeeskond, viibib Põhja-Ameerikas ringreisil. Indiana Flooring sai temalt lüüa 6:1.

100 km. kattis indiaanlane Tomas Zafiro Meksikos, jookstes Pachucast Meksikosse, 7 tunni 35 minutiga.

Riia jalgpalliklubi uues võistlusdressis.

Seisavad vasakult: Stantshiks, Pavlovs, Magons, Osolinsh, Behrsinsh, Abrams, Bradinsh. Põlvitavad: P. Sokolovs, Mattisons, Simanis, A. Sokolovs.

Tshehhoslovakkia — Austria 2:1.

(E. Spordilehe erikirjasaatjalt.)

Neljas Tshehhoslovakkia-Austria vaheline maavõistlus peeti 20. märtsil Viinis. Ilus kevadeilm ja Praaga jalgpallimeeste kuulsus oli tervelt 45.000 pealtvaatajat Hohe Warte areenile meelitanud. Oldi parimas tujus, sest loodeti ju kindlat viinlaste võitu. Suur oli aga pettumus, kui mängu esimese veerandtunniga oli pall juba kaks korda Safti võrgus käinud. Sõimati Meisli ja räägiti, et vanajumal vist „böhmi“ olevat.

Rahvusmeeskondade koosseisud olid järgmised: Tshehhoslovakkia: Planička (Slavia); Perner (Sparta) — Steiner (Sparta); Schillinger (DFC) — Kada (Sparta) — Čipera (Slavia); Maloun (Sparta) — Sima (Sparta) — Puč — Beybl (Slavia) — Simonek (Slavia). Austria: Saft (Austria); Regnard (Austria) — Blum (Vienna); Brinek (Wacker) — Resch (Wacker) — Schneider (WAC); Siegl — (Admira) — Klima (Admira) — Sindelar (Austria) — Schall (Admira) — Huber (WAC).

Vahekohtunikuna toimus ungarlane Ivancic. Mängu alginutitel paistis, nagu võidaks Austria seekord üleolevalt, sest pall ei tahtnud mitmel minutil tshhehhide värava alt lahkuda. Isegi Blum oli kaugel üle tsentri neljandalt pooli mängimas. See osutus aga saatuslikuks, šima hankis omale kuidagi palli ja söötis kohe Beyblile, kes ta oma korda Pučile lükkas. See jooksis veel mõned meetrid palliga värava poole ja lõi siis platseeritult alla paremasse väravanurka. Pall ei olnud Saftile püütav.

Peale lahtiloomist toimetasid Sindelar ja Siegl palli jällegi praagalaste värava alla, kuid tulutult, sest keegi kvintetist ei suutnud õiget väravalööki teha. Jälle oli tshhehhide lühidasoõuline kombinatsioon. Regnard ruttas küll Simonekile vastu, see lükkab aga palli vabaltseisvale Pučile, kes selle edasi Malounile toimetab. Väle Sparta ääretormaja viis palli otse Austria värava alla ja toimetas ta siis püüdmatult värava vasakusse nurka.

Nüüd alles sattusid tshhehhid hoogu. Iga nende pealetung oli äärmiselt kardetav. Viinlaste mäng ei sobinud selle vastu sugugi. Iga pall, mida nende poolkaitsejad edurivile tahtsid mängida, langes Kada kätte, kes ennast sedavõrd hästi oskas platseerida, et pealtvaatajatel mulje jäi, nagu söödaksid austerlased meelega tema kätte.

32. min. oli Schallil kena väravalöömise võimalus, kuid Admira mees lõi palli otse taevasse. Isegi Sindelar sai ülelöömisega hakkama. Poolaja lõpu poole paranesid Blum ja Regnard tundvalt, kuid tshhehhide poolkaitsejad jäid ikka välja peremeesteks. Nad saatsid oma forvardeid korduvalt kenasti tulde.

Teist poolaega algasid viinlased jällegi peale-

tungiga. Sindelar dribeldab kolmest vastasest mööda ja sööb Klimale. See kaotab aga palli Steinerile. 55. min. oli Schall mõlemad kaitsjad enese seljataha jätnud, lööb aga suure ärevusega mööda. Ka Šima läbitung lõppes möödalöögiga. 60. min. on karistusala piirilt Austria kasuks karistuslööki. Siegl lööb üle. 69. min. oli Sindelar täielikult läbi murdnud. Steiner päästab veel viimasel silmapilgul jala tahapanemisega. Penalty lööb Siegl napilt mööda. Publikus tõuseb suur ärevus.

Austerlased lähevad hoogu, eriti „ilmameister“ Blum, kes nüüd parim back väljal. Alles 87. min. suudab Blum 17 mtr. kaugusest karistuslöögist palli püüdmatult värava vasakusse ülemisse nurka lüüa. Tore värav! 88. min. murrab Klima läbi ja lööb. Perner suudab veel kuidagi pea ette panna ja palli kornerisse juhtida. Seejuures saab mees ise vigastada. Viimased kaks minutit ei toonud enam muutust resultaati.

Tshhehhid võitsid seekord teenitult, sest nad olid väljamängus paremad. Väravalöömise võimalusi oli aga viinlastel rohkem. Parim mees väljal oli jälle Kada (õige nimega Karl Pešek). Kuulus keskpoolkaitsja jooksis kõigest kuuest halfist kõige vähem ringi, kuid siiski oli pall alati tema käes. Teised tshhehhid ei ulatunud ükski Kada ektstraklassini, head olid aga kõik. Eriti torkasid silma Perner, Steiner ja Šima.

Austerlaste parim mees ja üldiselt teine mees väljal oli Blum. Oma kiire jooksu ja vägevate löökidega võitis ta kohe pealtvaatajate poolehoidu. Head olid viinlastest veel Saft ja Sindelar. Viimane oli oma kõrvalmängijatest terve klass parem. Ka Siegl töötas rahuldavalt.

Muidu on tähendada, et Viinis praegu ka elukutseliste maadlejate maailma-esivõistlusi tsirkus Adolphi's (küllastas omal ajal ka Eestit) peetakse. Osa võtab ka läinudaastane ilmameister Jaan Jaago. Oma kena maadlusega, mis ilma „mõnutegemiseta“ sünnib, on ta juba nüüd viinlaste südamed omale võitnud. Seni on ta kolm võistlust pidanud, missugused kõik ta hõlpsate võitudega (alla 5 minuti) on lõppenud. Ka Tomberg võtab konkurentist osa, kuid nagu harilikult Radko-Petrov-tshi (Venemaa) nime all.

Jalgpalli maavõistluse sissetulek oli 82.000 shillingit (4.444.200 Emk.). Puhaskasu jäi liidule 40.000 sh. ehk 2.160.000 Emk.

20. märtsil peeti Viinis maahokkei-maavõistlus Austria ja Tshehhoslovakkia vahel. Võitis hõlpsasti Austria 3:0.

Jalgpallivõistlus Viin-Pressburg lõppes 7:1.

A. Väly.

Aäremärkusi Pariisis.

Susanne tuli tagasi. Sport ja rahvaste vendlus.

Balduin Kusbock.

Ma ütlesin — „Susanne“ tuli tagasi. Üle suure lombi saabus kodumaale — Prantsusmaale.

Ega's ta nüüd mõni ilmarändur pole, et — tuli — kõmpis. Sõitis muidugi, kõigi mugavustega sõitis, kuis omane vastundinud dollarite printsessile. — Aga tervisi saadab ta siiski kõigile — Susanne Lenglen.

Nüüd, kus ta jällegi on Prantsusmaa pinnal, pajatavad ajalehed aina otsekohe- selt, et see Ameerika-turnee oli esimene ja viimane „Tennis-professional-exhibi- tion“. Mister Pyle, Susanne'i manager, se- letas uudishimulistele (sule- ja pliiaisi- ordu rüütelitele), et mademoiselle Lenglen'i rahandusvõimalused on Ameerikas täieli- kult ära kasutatud. Tähendab, saldo on sedapuhku korras.

— Miks nii — küsisin ühes teistega.

— All right! — jätkab mister Pyle iseteadvalt — edu, milline kaasa sammus „jumalikule“ Susanne'ile — tennise- tshempioonile terves Ameerikas, oli tingi- tud peamiselt uudishimust ja ka kaastundi- likust korraldusest.

— No ja, noh! — mõtlesin ma — Ameerika spordi häälekandjad tõid juba ammugi teateid, et Lengleni matsh olevat esimest sorti seltskondline affäär, ja mat- shi publik olevat suures enamuses koos- nenud isikuist, kellel tennisest aimu mõhkugi polnud. —

Eesmärk õigustab abinõud.

Susanne pidi mängima, hiilgama — dollarid pidid veerema! Või seal nende puudust! —

Aga tennis, kui üks esteetilise spordi harudest, levis siiski.

Sarnasel juhtumisel ei saa vastu vaiel- da spordi professionalismile, sest tagasi saabudes:

Susanne Lenglen esines prantsuse ten- niseliidu ees amatöör-kvalifikatsiooni soo- viga.

Jällegi tahab saada amatööri aunime.

Seega on tal professionalismist juba küllalt! —

Aga kas kaotas selle turneega sport?

Peame vastama — ei. Kui esinetakse korraliku ja hea spordi saavutusega, nagu seda teeb Susanne tennismänguga, siis on see vaid spordi propaganda. Sellega või- detakse spordile pooldajaid.

Et ta teenis spordiga raha?

Kes meist oleks tagasi lükanud mister Pyle'i meelitava ettepaneku — mugavalt reisis läbi „töötatud“ Ameerika, tas- kuisse toppida ümmarguse miljoni (kuul- davasti on Susanne'i teenistus üle miljo- ni), et jääda truuks amatöör-spordi põhi- mõttele?

Kõrvale kaldudes enda varemast väi- test spordi professionalismi kohta (vaata s. a. „E. Spordileht“ nr. 5) pean mainima, et iga ala jaoks, käesoleval juhtumisel spordi alal, peavad olema õpetajad, kes muidugi mitte vaid ilusate silmade eest alalõpmata esinema — õpetama ei saa.

Enda individuaalsete saavutustega pa- neb niisugune sportlane, peale spordi pro- pagandat, ka raha liikuma, millest mit- meti tulu on, ning... vastuvaidlemata on ta õigustatud saama teatud osa sellest tulust. Olgu see siis mis näol tahes.

Miks ei nõuta muusikult, lauljalt, tantsijalt, näitlejalt, kirjanikult, et nad

enda andesaavutusi kuulajaile-vaatlejaile- lugejaile tasuta väljendaksid?

Kõne all olev Susanne Lengleni matsh on vaid jäljend juhtumusile ja olgu see poksi-võistlus või jalgpallimatsh — täide- saattajail on õigus saada tasu (muidugi, kui esinetakse korduvalt).

See on loomulik järeldus ning kõik va- hekõned spordi amatööraust ja idealismist on muidugi austamiseväärt, kuid, kah- juks, mitteläbiviidavad. Kahjuks! —

Susanne mängib jällegi Euroopas. Sõi- tis Nizzasse...

Rahvaid lepitavast spordist.

Vaatleme prantslaste ja sakslaste va- hekordi.

Prantsuse rahvasaadikute kogu esi- mees Buisson on suur spordipooldaja. Äsja nägin teda spordiväljal kõikide asja- osaliste käsa surumas enne seda, kui al- gas matsh prantsuse-saksa meeskondade vahel.

Samal nädalal võttis Stresemann Ber- liini enda peale suure Euroopa võistluste auesimehe kohustused ning toonitas enda kõnes muuseas, et sportlisi esitusi välis- mail ei tohi jätta hooletusse.

Lööksõna rahvaid lepitavast spordist on juba laialt levinud.

Kui Berliinis 35.000 pealtvaataja ees „Paris—Berliin“ jalgpallivõistlus maad leidnud, seletasid Pariisi tagasijõudnud asjaosalised, et kõik prantslaste osavad löögid-võtted võetud vastu juubeldava entusiasmi.

Ei või juttugi olla mingist antago- nismist.

Spordiga on jällegi üks samm ligemale rahvaste vendlusele.

Ja siis olümpiamängud on poliitiliselt rahvusvaheline sündmus ning kui Pariisi ülikooli ujujad Magdeburgi matkasid, kus saksa ujumisspordi keskkohas asub, siis oli neil peale spordi ka muu eesmärk.

Vaadatuna sellest lähtepunktist, tuleks vaid tervitada kui vastsed vaenulikum rahvused sagedamini sarnaseid kohtamisi korraldaksid.

Prantsuse-saksa spordivõistlused, mil- lised enamjaolt Pariisis aset leiavad (poksi-, maadlus- ja raskejõustikmat- shid), on alati hulgana külastatud ja vaat- tamata esialgsete kartuste peale, pole seni ühtki vahejuhtumist märgitud.

Võin kindalsti tõendada, et meeolu on olnud alati objektiivne, et (meie pealt- vaatajad tunneme seda!) on sõlmitud palju uusi tutvusi ja, et endised sõbrad ja vaenlased täitsa objektiivselt kritiseeri- vad üksikuid tulemusi.

Siis tuletame veel mee- millise vai- mustusega ülistati viimasel Breslau kuue- päeva jalgrattasõitude prantsuse paari võitu.

Kahtlemata on tulevane üleilmne olümpiaad jällegi suureks leheküljeks, laialdaseks peatükiks rahvastelepitamise hiiglakõites. Me ootame spordilt ka sel- lest külgest võimsaid samme.

Ka Eesti sportlased kirjutavad enda nimed sellesse raamatusse — k u l d t ä h t e d e g a .

Peletatud kevadel.

Kes tont nüüd seda lund veel palus ja kaasaskäivat tohuvabohu!

Mees mõnigi nüüd sipleb hambavalus ja rahul endaga, kel ainult nohu.

Kõik maanteed, metsad kattis lõrts, ei ole treeninglusti mitte tõrts.

Ju naeratelev suvesport

peab hetkeks taanduma veel kord.

Vast tõstjad, poksi ja käsipall on võidurõõmsalt lagedal.

Tõi esivõistlus tõstjaid rängalt kokku,

lõi hooldai enne, pärast lokku,

ja tõusid saavutused mürarikkad,

kui puudusidki Neulandid ja Kikkad.

Seal oli vägev kraana Raagi Kaljo,

kel ükski raskus tundu palju.

Kui tõstekangil Mägi Noor,

siis lagedal rekorde voor,

ja Luiga, Teitelbaum ning Kask

on võistluskarastatud vask.

On rohkelt teisi nimesid,

kes meisterdada võiva imesid.

Mis saavutand me poksijad,

need kospu, maksa toksijad,

sest andis Schäfer ülevaate

ja lisas selgituseks aate,

mis tema nooblit kunsti juhib,

eelarvamised sellelt pühib.

Ning ühiste võileibe kallal

läks kuninglikuks meeoleu,

kuigi sealt puudus viin ja õlu,

oli õpetaja lahkumisest pisar vallal.

V—a.

Selles suures vaatemängus esinevad eestlased mitte debütantidena, vaid ühes teiste peajõududega peajõududena.

Tulemused on kindlad, kui veel mee- les pidada ülalmainitud eesmärki, milles sport silmapaistvat osa mängib.

Pariisis, märtsil, 1927.

Murdmaa ja male Türi.

26. märtsil pidas Türi SR Türi esivõistlusi murdmaajooksus. Maa pikkus 4 km. ümber. Terrään vahelduva raskusega. Võitis J. Tõrv (TSR) 18.33. Koos Türi esivõistlusega peeti ka Türi k.-l. malevkonna esivõistlus. Selle võitis Idla (17.34), kes Järva parem pikamaa mees.

Lõppenud on TSR poolt korraldatud Türi meistrivõistlus males. Osavõtjaid oli 14. Esi- mene H. Bernhardt +24, —2 p., teine O. Lõvi +22, —4 p., kolmas M. Rõuk, kõik kolm Türi spordiringist.

Veel pidas TSR oma aasta-peakoosoleku. Märkida võib, et ringi senine alaline esimees M. Temp uue juhatusel kinnisel valimisel sai 48 häält, mis täiel määral vastab koosolijate arvule. Tänavu on hra Temp juba 8. aastat TSR esimees. T. K.

Vene sportlased liikvel.

Lähemal ajal teevad SSSR'i valitud poksi- ja tur- nee Saksamaale ja Lätisse. Laskurgrupp sõ dab Türgimaale, ujujad Prantsusmaale ja Belgiasse, tõstjad Prantsusmaale ja Austriasse. Maikuu sõidavad maadlejad Soome ja Norra, rattasõitjad Austriasse. Juunikuus on Vene jalgpallimehed kutsutud Prantsus-, Saksamaale ja Belgiasse. 1. juulil sooritavad Vene rattasõitjad pikema rän- nakvõistluse Moskva — Berliin — Pariis.

Leningradi suuremad registreeritud jalgpalli- klubid on A klassis: Krasnoi Putilowets, Bolshe- vik, Rabotshii sportivnoi klub, Vasiljeostrovski RSK, Dinamo, Vöborgski RSK, Zentralnoi RSK. B klassis: Parshskaja kommuna, Klub Iljina, Klub Karla Marksa, Krasnaja Zarja, Krasnoi putj. S. M.

Uuendage E. Spordilehe tellimisi 1. aprillist!

Juhannes Killipi nädalaringvaade.

Ma enne mõtlesin küll, et see „nädalaringvaade“, see on nisuke naljakas sõna, et mine tea, kas kõlbabki teine siia pealkirjaks, aga pärast mõtlesin jälle ümber, et kui Ufa-filmil oma nädalaringvaade on, miks ei või olla siis minul, sest ma kirjutan oma ringvaade ikka palju paremini, kui Uhva.

Ühekorra tegi üks Tallinna kino, Gorilla Pealagi vist, reklaami, et peale eeskava jookseb Ufa nädalaringvaade, kus on ka Dempsey-Tunney poksimatshi sees. No, mina kah ostsin seitsmekümneviiese pilet ja läksin siis sinna kinno, et seda matshi vaadata. Alguses näidati — selles ringvaates ikka — kuidas Helgolandis hapukurkesse tehakse ja jälle kuidas president Hindenburg ühe härraga rääkis. Siis ilmus kui: „Tunney-Dempsey poksimatsh. Rahvas tõttab matshile“. Siis tuli pilt. Oli üks suur uulits ja seal peal hulka rahvast, kes liikusid kõik ühes suunas. Need siis pididki olema need võistlusele minejad. Siis tuli jälle pealkiri, et „poksiprats“. See oli üks kõrge lava, hulka lampe peal ja nii kaugele kui silm nägema ulatus, puha pingid ja pingid. Tühjad aga. Siis tuli jälle pealkiri, et: Tunney. Üks mees supelusmantlis tuli ringi, naeratas ja siis tuli jälle pealkiri: Dempsey. Siis oli kõik must. Keskelt aga läks üks täpp valgeks ja ikka suuremaks ja suuremaks. Ning viimaks tuli nähtavale üks nägu, see oligi see Dempsey. Tegi kah, nagu naeraks ja jälle kadus. Ma olin kah pinevil ja mõtlesin, et nüüd tuleb pilt, kus kohtunik loosib pooled välja ja hakatakse poksima, aga võta näpust: ekraanile ilmus pealkiri, et: Võitis Tunney punktidega, ja siis näidati jälle Drottheimi eeskujulikkude seakasvatust, forellidepüüki ja kõike muud. Aga poksi — mitte üks maik! Nisukesed ongi siis need Ufa nädalaringvaated!

Et nüüd siin juttu oli Dempseyst, siis tahtsin ma ka selle mehe kohta natike rääkida. Mina olen välja uurinud, et tema kellegi ameeriklane ei ole, vaid sulaselge Eesti mees. Nimelt on mul teada, et tema vanaisa oli Nuustakul pagar, kellele rahvasuu nimeks andis Timp-sai. 1905. a. mässu ajal põgenes ta sandarmite eest Ameerikasse, ja et seal sihukese prostoi nimega läbi ei saanud, muutis teda veidi ümber — Dempsey'ks. Poeg ja pojapoeg olid tal kõvad poksijad, aga jäid sellepärast Ameerikasse, et seal on dollarid ja meil kõigest margad.

Aga hea küll, mis me neid Ameerika asju nii palju arutame, parem räägime omast kodust kah mõni sõna. Seesinane möödunud nädal läks looja korvpalli tähe all, sest Eesti esivõistlused elasid pühapäeval oma viimast õhtut ja see oli üks suursündmus. Ma käisin kah seal, aga oli tore vaadata küll. Kus enne Kalevi naised kaotasid 15:4 aga siis hakkasid Tsiu ja teised mehed kisa tegema ja siis võitis Kalev. Pärast tahtsid ÜENÜTO tüdrukud neile kolki teha, et miks nad karjusid Kalevi poolt ja mulle kah, aga ma salgasin maha, et ei karjunud. (Aga ma vahel ikka natike kisasin küll.)

Ja kus siis tuli Sport ja Kalev. Sa jumalukene küll, kus oli see üks mäng. Kus spordipoisid olid kui valgenuoled, ikka tsiuh, siin ja tsiuh, sealpool välja ääres. Aga Kalevi poisid (ma ütlen meelega poisid, sest naised neil kellelgi pole, et mehed oleks. Matl on küll aga... ah, pardons, mis ma küll lobisen) kaitsesid kah nagu lövid. See Kalevi Mikk on üks naljakas mängija. Tema pillub ennast pallijärgi nii, et kondid ja põrandalauad raksuvad. Ja igakord saab ta sunnik palli kätte! Vahel on viis-kuus meest hünikus maas ja rabelevad palli pärast. Kui kohtuniku vile käib ja hünik hargnema hakkab, siis on alati Mikk see, kes kõige viimasena hüniku põhjast häbeliku näoga välja tuleb — ja pall käes. Ning siis lüüakse pooleks. Pole vauli ega kedagi. Ja muidu kah on neil sihukesi konkse. Kui Mati oma poolelt auti sisse viskab, siis kerib Mikk kohe kavala näoga teiste korvi alla, ja seisab seal nii rahulikult, nagu ei puutuks kogu mäng üldse temasse. Mati jälle teeb, nagu viskaks ta palli teisele, aga ise viskab jälle Mikule. Ja noh, siis on muidugi ainult kaks võimalust, kas pall läheb korvi, või ei lähe pall korvi.

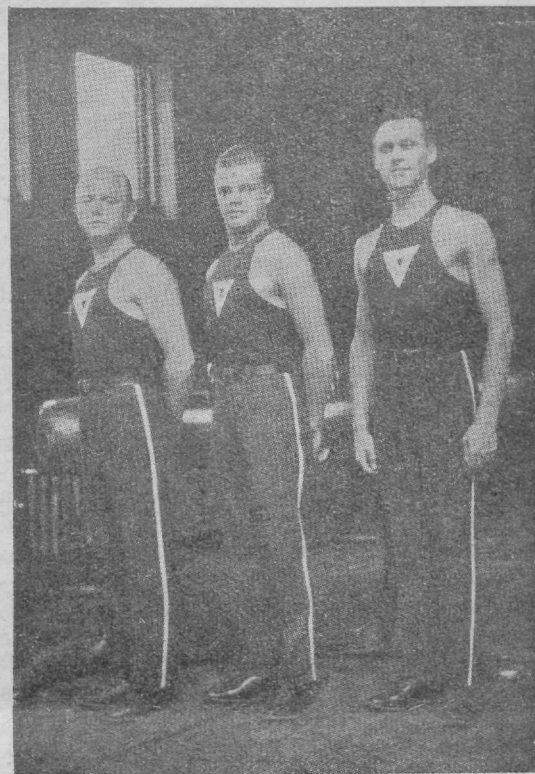
See esivõistluste viimane number oli kah tore. Kus juute oli Kalevi saali platsipoolne külg kuivalt täis, kõik olid tulnud Makkabi meistrikutulekut vaatama. Rosenberg käis nii naeru näoga ringi enne võistlust, et küll minu Saarad võidavad. (Sel Makkabil koosnes terve edurivi Saaraadest). Aga nad ei võitnud. Küll tegi Teitelbaum ilusa kaugeviske tsestrist korvi, viske, mille vist Mattiisen eelmisest mängust väljale oli unustanud, aga teisel poolajal ei saanud juudid kõigi ergutuste ja kamandamiste peale vaatamata enam jalgu maha.

Sel Kalevil on nüüd üks kõva järeltulijate kants olemas. Nimelt noorte osakond, mille Seiler sügisel asutas ja mis Akvaariumis talve läbi koos käinud on. Osakonnal on paarisaja liikme ümber, kes kuude gruppi on jaotatud. Ka on üles pandud kenad korvpallilauad. Poisid muudkui mängivad ja teevad vahel kergejõustiku saali-treeningut kah. Vanem grupp on juba nii kihvt korvpallis, et sealt isegi 1. klassi mehi leida võib. Läänud pühapäeval tegid poisid hra Selleri eestvõttel treeningkäigu Lükatile. Larbiti oma paarikümmend kilomeetrit maha veidi enam kui paari tunniga. Vahepeal muidugi joosti kah.

Näe, ilm ainult on viimasel ajal veidi nõogiks läinud kätte. Muudkui külmetab ja külmetab ja jahib niisamuti, pole külma ega sooja. Näis, millal sest suvest ja kevadest niimoodi asi saab. Kalevis ja staadionil võib küll juba üksikuid naelkingajälgi näha, aga vist palju läheb veel aega, enne kui neid sinna mustmiljon saab.

Sedapuhku aga — orevuaar!

Juhannes Killip.

Springfieldi ülikoolis õppivad Eesti sportlased
A. Grünberg, H. Niiler ja R. Mast.

korraldusel võistlused peetakse, võimaldama kõigile mkn. meistritele, kes teatava normi on saavutanud (näit. läinud hooaja 6 koha tagajärje), priisõidu, mis oleks kui ergutusauhind parimatele sportlastele provintsis. See tõstaks ka sportlaste seas huvi hoogsama ettevalmistuse vastu, sest kes ei tahaks priisõitu pealinna saada. Ühtlasi tõstaks see ka spordi prestiihi vanemate inimeste seas.

Lõpuks peaks veel esivõistlustest osavõtmise kohta iga mkn. jaoks teatav norm sisse seatama (näit. 2 osavõtj. igale alale). Muidu kujunevad võistlused pea alati Tartu-Tallinna vaheliseks kahevõistluseks, kus võidab alati Tallinn, sest on ju temal võimalik igale alale kõiki oma paremaid sportlasi välja panna.

Arvan, et meie eriliidud peaks, oma aasta-peakoosolekul seda lähemale harutusele võtma, ning ka katsuma teid leida selle lahendamiseks.
J. Pokats.

Millepärast puuduvad Lõuna-Eesti sportlased esivõistlustelt?

Iga aasta peetakse Eestis üle tosina ülemaalisi esivõistlusi, missugused enamjaolt oma nime ei vääri, sest puuduvad pea alati terve maa esitajad. Puudumist teistest spordialadest võib veel vabandada sellega, et see Lõuna-Eestis kas puudub või alles algastmetes on. Kergejõustiku kohta aga seda öelda ei saa, sellepärast peab põhjust mujalt otsima ja nimelt manduslisest küljest.

Nagu teada, maksab sõit Tartust Tallinna ja tagasi ligemale 1000 mk., kaugeimatest kohtadest rääkimata, kui siis siia juure veel arvame ülespidamise kulud, mis 3—4 päeva kohta 1000—1500 mk. välja teeb, tuleb kulude üldsumma 2000—2500 mk., mis provintsi palgaolusid arvesse võttes, ligemale poole kuupalgast välja teeb. Et igapäev sarnast ohvrit spordile võimalik tuua ei ole, on enesestki mõistetav. Teiseks on Lõuna-Eestis enamjagu

sportlasi kooliõpilased, kes üldse mingisugust palka ei saa. Vanematelt aga spordi peale pennigi ei anta, sest on ju nende teades sport ainult aja-, jõu- ja energiaraiskamine. On juhuseid olnud, kus poisid, et võistlustest vanemate keelust hoolimata osa võtta, esinevad varjunimede all.

Selle kõrvaldamiseks peaks Eesti spordikeskliit ühes olümpiakomitee ja kõigi teiste eriliitudega vabariigi valitsuse ees samme astuma, et kõigile esivõistlustest osavõtjale võimaldataks kohale, kus võistlused peetakse, sõit poole hinnaga. Nii nagu see ülemaaliste laulupidude tegelastele on võimaldatud.

Minu arvates ei kaotaks riik selle juures mitte midagi, sest sõitjate arv tõuseks kindlasti, kui mitte rohkem, siis kahekordseks.

Teiseks peaks vastavad liidud, kelle

Korvpalli määruste lisa.

Nr. 65. Määrus 15, pkt. 9; Määrus 6, pkt. 8.

K. — Mängijale on tehtud viga, ühel ajal kahe vastase poolt. Kohtunik hüüab ühe ja abikohtunik teise vea. Kumb otsus leiab aset? V. — Mõlemad. Kaks isesugust viga on tehtud ja mõlemad karistatakse.

Nr. 66. Määrus 15, pktid 9 ja 13.

K. — Kas võivad määrused isiklikkude vigade kohta vastastikkusel kokkuleppel kõrvale jäetud saada? V. — Kindlasti mitte; isikliku vea määrused peavad mängust ära hoidma kõige kurjemad vead. Täpne määrustest kinnihoidmine neis punktides hoiab mängu puhtana. Komitee soov on, et kõikidest määrustest saaks täpselt kinni peetud, iseäranis nendest, mis puutuvad isiklike vigu.

Nr. 67. Määrus 15, pkt. 2.

K. — Milline on karistus, kui kolm meest on palli kallal? V. — Pole mingisugust karistust, kuni üks teeb isikliku vea või kui määrus 15, pktid 9, 10 või 11 rikutakse.

Tartu kiri.

Üliõpilasvõistlused käsipallis hakkavad juba lõpule jõudma. Korvpalli poolfinaalis kohtasid kaotajate tsükliks Raimla ja Liivika.

Algul Raimla ülekaal, mis ka korvides avaldub. Seal juhtub õnnetus, mis Raimla esinemisele üldse saatuslikuks saab. Nimelt nikastab Uuetoa õige kardetavalt jala ning on selletõttu sunnitud mängust lahkuma. Esimesel poolajal lõpuks saavutatakse tasakaal 9:9. Teisel poolajal on Liivika ülekaalus ning peamiselt Margevitschi visketest saavutab ta teise poolaja tagajäre 29:3 enese eduks. Kokkuvõttes Liivika võit 38:12.

Võrkpallis kohtasid E. Üliõp. Selts ja Raimla. E. Ü. S. mängis ainult 4 mehega, sest paar meest mängisid Pärnus linnavõistlusel käsipallis. Ka Raimla oli Uuetoa puudumisega tuntuvalt nõrgem. Esimese geimi võidab E. Ü. S. 15:6. Teine geim on huvitavamatest võistlustel. Märka ja Feldmanni pomme pareerib Raimla õige edukalt. Samuti on neil aktiivne mees Kuremaa. Tagajärg E. Ü. S. kaotus 15:10. Kolmas geim on üllatus. Võidab E. Ü. S. tagajärgega 15:0. Nii pääses finaali E. Ü. S. võitjate ringis, tagajärgega 2:1.

Kaotaja Raimla kohtas omakorda Ugala kaotajate poolfinaalis.

Esimese geimi võidab Ugala 15:10, kaotab teise palava mängu järele 17:15 ning võidab kolmanda 15:11. Nii pääses kaotajate ringis finaali Ugala võiduga 2:1 Raimla üle.

Naised said üle hulga aja jälle esineda, kuid ei saa öelda, et nad selle aja jooksul midagi oleks juure õppinud.

Võrkpallis kohtasid E. Akad. Spordi Klubi ja Kalev, viimane 5-liikmelises koosseisus. On hakatud mingit uut stiili harastama, umbes säärast kui mängisid poisid enne surumismängu levimist. Neil siingi oli surumismängu algeid, kuid tagajärjed mitte just mainimisväärts. Samuti on üksikuid, kes teravaid mittevastuvõeta-

vaid vintpalle servivad. Mängu võitis E. Akad. spordiklubi 2:0. Geimid 15:13 ja 15:11.

Korvpalli pole kaua aega mängitud. Sellest ka vilumatus pallikäsitlemisel. Samuti kohavõtmises. Mäng keskk. kombinieritute ja Kalevi vahel lõpeb esimese eduks 34:11, poolaegadega 18:6 ja 16:5.

Olympiamehed teevad treeningut nüüd juba Lina tänaval. Alguses taheti ilma sooja dushita anda, kuid saadi seegi, kui läbi räägiti kojamehega, kes kõrgem võim nähtavasti.

Ühe südamehaige leidis veel tohter Treiberg. Nimelt spinter Kitsingi. Tee veel sporti, olgu hooletult või ägedalt — ikka võtab haigeks.

Võistluste kava käesolevaks aastaks on Tartule õige mitmekesine. Tervelt 10 näeb neid ette Kalev oma kergespordi programmis. Sinna juure veel teiste seltside omad ning välisvõistlused.

Ujujatel hakkab tuju ujumiseks jääaugus juba kaduma, sest pole jääkülma vett ning lihtne ujumine 4—5 kraadilises vees ei paku ju mingit huvi. Kuid järelaimajad on rohkesti ning selletõttu sulistatakse õige tihti. Tehakse vettehüppeid ja n. e.

Muidu on elamine kaunis igav. Külm tuul on ka takistajaks harjutamisel, nii et spordiplats läheb. Siiski harjutatakse kodus ja nurga taga. Feldmann hakkab katset tegema uue ameerika kuulitehnika ning ütleb, et esimesed proovid on hästi õnnestunud. Odamees Laurson jääb nüüd Tartu, on siin raadio alal 2. diviisis. Kuna tal kõva olümpia treening Tallinnast seljataga, on loota tal häid tagajärgi. Treeningu järg on igatahes üldiselt palju parem ja soodsam kui varem aastatel ja tagajärgi peaks tänava õige tunduvalt parandatama.

Lõpetan seekord

sportlise tervitusega J. Kilogramm.

Viljandi kiri.

Spordivälja küsimus nihkub. Ping-pongi suupäev.

On ju kindel, et Viljandis praegu spordivälja pole. Sellena tarvitatud maak. gümnaasiumi park oma looduslikkusega (neli püha tamme jalgpalliväljal) ei rahulda vähenõudlikumatki sportlasi nge. Jooksu- ja hüpperajad, kui ka jalgpalliväljanna tarvitata lagedam osa, on loodimata, täis kive ja kändu, ega sobi ühelegi kingale või saapale. Korraliku spordivälja tarvidust tuntakse juba ammu, kuid suurtest sõnadest ja lubadustest hiljaaeguni kaugemale ei jõutud. Vahepeal asus kaitsemaleva linna malevkond asja ette otsa, soovides linnalt järveäärset, n. n. Koplipealset maa-alat enda valdamisse spordivälja loomise otstarbel. Linnavolikogu ei tulnud malevkonnale vastu mõne lahkuminekutõttu lepingus. Hiljutisel malevkonna peakoosolekul lubati ühemeelselt juhatusel spordivälja korraldamiseks tagavara-summadest 100.000 mk. Veel loodetakse summaks kaitseleidiu keskjuhatuselt ja tegelikku kaasabi kaitselehtlastelt, millega kokku maa-alat saamisel spordivälja valmimine enam aastate küsimuseks ei jää.

27. skp. kujunes ping-pongi suupäevaks Viljandis. Peeti linnavõistlusi Türi ja Pärnuga ja hiljem rahvuslikke, kus igast linnast neli paremat startis. Täie kaitseleidiu staabi saali ees alati Viljandi-Türi linnavõistlusega. Lövi (T.) kaotas kohe Saunale (V.) 6:0, 6:3, kuigi ta Sauna kerge ülekaalu juures kindlamalt servis. Edasi kaotas Rass (T.) Sepale (V.) 6:1, 6:1, viimase tugeval üleolekul, Täaker (T.) Kutsarile (V.) 6:2, 6:1 (mõlemal igavad saagijad!), Simonlatser (T.) dr. Meeritsale (V.) 6:3, 6:2, jällegi viimase ilmses ülekaalus, samuti Mihelis (T.) Koortile (V.) 6:0, 6:2. Kokku Viljandi puhas võit 5:0, mis ka tegelikult mängutehnikale täiesti vastas ja mängides teenituks kujunes.

Järgnes Viljandi-Pärnu linnavõistlus. Esimene paar Poolak (P.) — Sepp (V.) algasid äärmise ettevaatusega, kuid üleolekus veendudes kukkus Sepp halastamatusse mänguhoogu, lõpetades võiduga 6:4, 6:1. Edasi asusid vastamisi linnade parimad naispingpongitaajad. prld, Virkus (P.) ja Krieger (V.). Viimane näis algul vastast alahindavat ja lasi rea likvideeritavaid punkte Pärnu kontosse kanda, mis lõppeks kaotusseks 7:5, 6:2 arenes. Leeping (P.) — dr. Meerits (V.) algasid hooga, kuid algul ei õnnestunud doktori raskekaliibriliste surumiste kõrval Leepingil need ku'dagi. Alles lõpupoole leidis temagi ennast, kus kaotus 6:1, 9:7 juba mööda-pääsmatu oli. Mühlmann (P.) kaotas Koortile (V.) selle kindlal ülekaalul 6:3, 6:3. Viimane kohtamine Välbe (P.) — Sauna (V.) vahel kujunes esimese triumfiks, settidega 2:1. Välbe vintpalle ei suutnud Saun kuidagi seedida, neid vaid võrku kühveldades... Kokku 3:2 Viljandi eduks, mis ta üleoleku küllalt selgelt ära ütles.

Rahvuslikud (ühe miinusega) läksid üsna kähku. Koort võitis Poolaku, Saun Simonlatseri, Sepp Mühlmanni, dr. Meerits Täakeri, Leeping Mihelise ja Välbe Rassi. Edasi võitis Koort Sauna 2:1, Välbe Leepingi 2:1, Koort Seta 2:1 ja Välbe dr. Meeritsa 2:1 (22:20, 20:22, 22:20!). vintpallide ohvrina. Finaalis ennustati Koortile sama, kuid tema ajas vindid sassi ja võitis üsna kergelt 21:17, 21:15, 21:10. Seega tulid rahvuslikkudel 1. Koort (V.), 2. Välbe (P.), 3. Sepp (V.). Lõppeks demonstreerisid Pärnu külalised paaris-mängu, mis aga eriliselt ei huvitanud. Kas 3. või 10. skp. tahetakse Pärnu-Viljandi linnavõistlust Pärnus korrata.

—gius.

Valga kiri.

Nii siis käsipallist — sest muust pole meil kirjutada. Seekord oli heitlus Tartu Akadeemilise Spordiklubiga, kes läbisõidul Valgas 27. märtsil s. a. pidas ühed võistlused kohaliku Kristliku Ühinguga. Võimla oli kogunud publikut tungil täis, sest täna oli ees suurvõistlus — kus pidid esinema meie käsipalli tuusad — Zimmermann, Norman j. t.

Võrkpallis ilmuvad koosseisud. Tartu: Roht — Zimmerman, Karro — Norman, Riomar — Tikk. Valga: Köiv-Puustus, Noorköiv — Rästas, Gutman — Kubjas. Vahekohtuniku hra Hendriksi (NMKÜ) vile järele algab Valga. Zimmermanil ei tule esimesed surumised küllalt teravalt välja ja Puustus omakorda surub hästi esimesed punktid Valga eduks. Siis pääsevad aga Norman ja Zimmerman maksvusele ja viivad vahekorra 12:5 peale Tartu eduks. Valga paneb aga visalt vastu ja publiku rõkkava aplausi saatel surub Puustus järjest mõned pallid tartlaste poolle kivina maha. Vähe hiljem jatkab seda Kubjas veel omalt poolt, saates paar pommi tartlastele — kuid Zimmerman lõpetab gaimi 15:11 Tartu eduks, kusjuures Zimmermani poolt surutud pall käis mööda seinu ja lage.

Teisel geimil on Valga jälle alguses hoos ja teeb järjest 6 punkti — kus Puustus surus kõik pallid tartlastele niivõrd kindlalt võrgu alla, et päästmiseks ei jäänud üle mingisugust võimalust. Norman ja Zimmerman suruvad vaheldamisi ja seis on 6:6 peal ja nüüd algab heitlemine iga punkti eest. Suruvad Zimmerman, Rästas, Tikk, Puustus vaheldamisi kuni seisuni 11:11, kust peale Zimmerman teeb viimased pommid ja Tartu on võitnud jälle 15:11. Sellega 2:0.

See oli parim mäng, mida Valga kunagi näinud, kus kumbagi poolt hilgasid surujad. Publikul oli esimest korda juhuse näha surumist — kus pall tuli niisuguse hooga maha, et käis selle peale veel mööda seinu ja lage. Tartu tõstjad olid halvad, selle vastu jälle Valga omad head, eriti Köiv, kes tõstis täpselt võrgule igast seisust. Publiku lemmikud olid Zimmerman ja Puustus. Zimmerman, kes oli sümpaatses tartlane, meeldis publikule oma ilusate surumistega ja kena väljaastumisega. Puustus näitas ka oma surumise oskust hästi ja tegi seda paremini, kui kunagi varem.

Karvpallis ilmuvad koosseisud. Tartu: kaitse Tikk — Zimmerman, edurivi Karro — Norman — Riomar. Valga: kaitse Noorköiv — Jurevitsh, edurivi Puustus — Rästas — Köiv. Vahekohtuniku Roht ja Hendriks. Tartu pääseb Riomari visketest juhtimisele, kuni 9:0 — siis hakkavad ka valgalaste poolt korvid tulema. Rästas seab seisu pea 10:10 peale. Tartlaste juures annab ennast väsimus tunda, kuid Karro ja Norman teevad kumbki korvi ning Zimmerman foulist seis poolajaks 16:10. Teisel poolajal teevad valgalased Köivi ja Rästa läbi järjest 6 punkti. Selle järele teevad aga Riomar ja Norman kumbki 4 punkti — siis veel korv Rästalt ja Normanilt, kui kohtunik lõpetab võistluse 11:9 juures. Sellega kogu võistlus 27:19 Tartu eduks.

Parim mees väljal oli Rästas, kes jõudis igasse kohta õigel ajal. Valga ääred olid vähe liikuvad. Kaitse oli pikaldane ja hoidis palli kaua oma käes. Kombinatsioonid ei olnud küllalt ladusalt läbi viidud. Riomar oli viskete poolest hea, tehes suurema osa korvest. Norman oli hea, kuid väsis.

Publik lahkus rahuldatuna, sest harva saab näha nii ilusat mängu, eriti nagu seda oli võrkpall.

Ego.

Spordiäri
RESEV-RESEL
Tallinn, Toompuiestee 19,
telef. 20-19.
Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

— Viinis mängisid Wacker — Slovan 2:2, Hakoah — Simmering 1:1, Austria — Rudolfs-hügel 1:0.

— Rheinfrank tõukas Mannheimis kergekaalus kahega 133 kg., mis uus ilmarekord. Endine oli austerlase Haasi 128,5 kg.